

עין משפט גר מצוה

קוב:

ערבי פסחים פרק עשירי פסחים

מסורת הש"ס

א ונטויע"ע אר"מ סי' קד
 סעי' ז':
 ב נמי פ"ה מה' זעומ
 ה'ט"ו:
 כ ג מ"י פ"ה מהלכות
 אכרי' ביאה לכה' י
 סגמ לארן קה טויע"ע
 אר"מ סי' רמ סעיף יא
 וטויע"ע אר"מ סימן כה
 סעיף ה':
 סד ד טויע"ע אר"מ סי'
 רמ סעיף טז:

רשב"ם

שאין כל האלמנטים שוות. אבר תשמיש וממוך שאין תשמישו זה זה נוח לה כשל ראשון תשנה אותו: מלוה וגוף גדול אס מלכה לעשות מלוה וגם תשמך זה: אולכ פירוט ולא שגר. הלוה לחצירך על קרקע לאכול פירות צנחיתא צול (סתנכה) לו דבר מועט מן הדמים כמשנתא דסורא (ב"מ דף טו): והיינו ריוח גדול וגם מלוה היא שיש לו ללוה שכר ריוח שרריך למעות לסמורה: דלא סיגני בלא ק"ט. שזה מנהג דארמאין: וא"ד. על מנהג ארמית ממש משום מעשה דרב פפא שהיתה ארמית אחת חייבת לו מעות ונכנס צניחה לגבות הימנה חנקה את צנה ונתגמו על המטה וכשנכנס רב פפא אמרה לו שז על המטה עד שאביא מעותיך וכן עשה כצנחתי אמרה לו המטה את צני וצנח לו מן המדינה: לא סינסוב גורפתא. משום דארמיתן גורפתא עד עשרה דרי: מצי ארמאה צנחתי (סנהדרין זד): **לפי ששטן מרקד.** ללו דווקא אלא משוגע כדמפרש לקמן: וזימני ניסן. שהלמתיס עולין וגם לבו ונמנ: ריש סורא צניקולא. רבותא היא אכפלו כשעניו שריו השור בןון שהוא אולכ צו וטרוד צלחיתו: שדי דגא. פן יעלה אחריו: גינא דסורא. למש על השור של ינגחו כן פירש רבינו. ונראה צעניו שאינו למש אלא גערה שגוער צו בלשון הזה להצריחו מעליו או כדי שיעשה מלכה וכן כולן: גינא. גערה: גינא דרפתא. כדי למשכה ונראה צעניו לללא ולרבעה ללללל: **חמימי שדא עליה.** אס רגיל לשפוך מיס חמין יומר מדלי על צשור: מאן דמחור לנצוסי. ולגיש להו מקמי שמה דאכמי לא מטו שמה יומי שפיסן סהו כניס הדרי ואיכא זהו חיותא וקשין לדבר אחר לרעת: **כפרא.** כחושן: דוד סו צעל דינק וסרי. לסדור עלך וימלקו צין שלשמן וממוך שגאה שחלקת עמהן יעשו עליך קניניא זו לחצוע ממך: **אל טעמוד על המקת.** לסמור והמוכר ירכלל הוא ואין לך דמיס לקנות המקת ונמלא מפסידו חנס שלא יקטנו אחר נמאחר שאתה מהפך צו: צנדה דאורייתא. קודס שהחמירו על עמנן לישב שצעה קייס ואפילו רואות כל שצעה טעלות צילי שמונה ומשמעות ואל מזוקק צאותו היללה הואיל והיוס רתתה והחוקק מעין פתוח דילמא שפעה זיבה: שמת תשמיש: שמת ספסת. ותחמיה חלל מלא מיס: אבי ולפי שגדלו רכס צר נחמני קרוי כן: גייתא

שאין כל האלמנטים שוות. אבר תשמיש. שלא יהא תשמיש זה טווב לה כראשון ומולול צו: מלוה וגוף גדול אס מלכה לעשות מלוה וגם תשמך זה שיגדל ממנוך: אולכ פירוט ולא שגר. הלוה לחצירך על קרקע לאכול פירות צנחיתא צול שמתנה לו דבר מועט מן הדמים והיינו ריוח מלוה וגם מלוה היא שיש ללוה שכר ריוח שרריך למעות ולסמורה: דלא סיגני בלא ק"ט. שזה מנהג הארמאין: ממש משום מעשה דרב פפא שהיתה ארמית אחת חייבת לו מעות ונכנס צניחה לגבות הימנה חנקה את צנה ונתגמו על המטה וכשנכנס רב פפא אמרה לו שז על המטה עד שאביא מעותיך וכן עשה כצנחתי אמרה לו המטה את צני וצנח לו מן המדינה: לא סינסוב גורפתא. משום דארמיתן גורפתא עד עשרה דרי: מצי ארמאה צנחתי (סנהדרין זד): **לפי ששטן מרקד.** ללו דווקא אלא משוגע כדמפרש לקמן: וזימני ניסן. שהלמתיס עולין וגם לבו ונמנ: ריש סורא צניקולא. רבותא היא אכפלו כשעניו שריו השור בןון שהוא אולכ צו וטרוד צלחיתו: שדי דגא. פן יעלה אחריו: גינא דסורא. למש על השור של ינגחו כן פירש רבינו. ונראה צעניו שאינו למש אלא גערה שגוער צו בלשון הזה להצריחו מעליו או כדי שיעשה מלכה וכן כולן: גינא. גערה: גינא דרפתא. כדי למשכה ונראה צעניו לללא ולרבעה ללללל: **חמימי שדא עליה.** אס רגיל לשפוך מיס חמין יומר מדלי על צשור: מאן דמחור לנצוסי. ולגיש להו מקמי שמה דאכמי לא מטו שמה יומי שפיסן סהו כניס הדרי ואיכא זהו חיותא וקשין לדבר אחר לרעת: **כפרא.** כחושן: דוד סו צעל דינק וסרי. לסדור עלך וימלקו צין שלשמן וממוך שגאה שחלקת עמהן יעשו עליך קניניא זו לחצוע ממך: **אל טעמוד על המקת.** לסמור והמוכר ירכלל הוא ואין לך דמיס לקנות המקת ונמלא מפסידו חנס שלא יקטנו אחר נמאחר שאתה מהפך צו: צנדה דאורייתא. קודס שהחמירו על עמנן לישב שצעה קייס ואפילו רואות כל שצעה טעלות צילי שמונה ומשמעות ואל מזוקק צאותו היללה הואיל והיוס רתתה והחוקק מעין פתוח דילמא שפעה זיבה: שמת תשמיש: שמת ספסת. ותחמיה חלל מלא מיס: אבי ולפי שגדלו רכס צר נחמני קרוי כן: גייתא

שאין כל האלמנטים שוות. אבר תשמיש. שלא יהא תשמיש זה טווב לה כראשון ומולול צו: מלוה וגוף גדול אס מלכה לעשות מלוה וגם תשמך זה שיגדל ממנוך: אולכ פירוט ולא שגר. הלוה לחצירך על קרקע לאכול פירות צנחיתא צול שמתנה לו דבר מועט מן הדמים והיינו ריוח מלוה וגם מלוה היא שיש ללוה שכר ריוח שרריך למעות ולסמורה: דלא סיגני בלא ק"ט. שזה מנהג הארמאין: ממש משום מעשה דרב פפא שהיתה ארמית אחת חייבת לו מעות ונכנס צניחה לגבות הימנה חנקה את צנה ונתגמו על המטה וכשנכנס רב פפא אמרה לו שז על המטה עד שאביא מעותיך וכן עשה כצנחתי אמרה לו המטה את צני וצנח לו מן המדינה: לא סינסוב גורפתא. משום דארמיתן גורפתא עד עשרה דרי: מצי ארמאה צנחתי (סנהדרין זד): **לפי ששטן מרקד.** ללו דווקא אלא משוגע כדמפרש לקמן: וזימני ניסן. שהלמתיס עולין וגם לבו ונמנ: ריש סורא צניקולא. רבותא היא אכפלו כשעניו שריו השור בןון שהוא אולכ צו וטרוד צלחיתו: שדי דגא. פן יעלה אחריו: גינא דסורא. למש על השור של ינגחו כן פירש רבינו. ונראה צעניו שאינו למש אלא גערה שגוער צו בלשון הזה להצריחו מעליו או כדי שיעשה מלכה וכן כולן: גינא. גערה: גינא דרפתא. כדי למשכה ונראה צעניו לללא ולרבעה ללללל: **חמימי שדא עליה.** אס רגיל לשפוך מיס חמין יומר מדלי על צשור: מאן דמחור לנצוסי. ולגיש להו מקמי שמה דאכמי לא מטו שמה יומי שפיסן סהו כניס הדרי ואיכא זהו חיותא וקשין לדבר אחר לרעת: **כפרא.** כחושן: דוד סו צעל דינק וסרי. לסדור עלך וימלקו צין שלשמן וממוך שגאה שחלקת עמהן יעשו עליך קניניא זו לחצוע ממך: **אל טעמוד על המקת.** לסמור והמוכר ירכלל הוא ואין לך דמיס לקנות המקת ונמלא מפסידו חנס שלא יקטנו אחר נמאחר שאתה מהפך צו: צנדה דאורייתא. קודס שהחמירו על עמנן לישב שצעה קייס ואפילו רואות כל שצעה טעלות צילי שמונה ומשמעות ואל מזוקק צאותו היללה הואיל והיוס רתתה והחוקק מעין פתוח דילמא שפעה זיבה: שמת תשמיש: שמת ספסת. ותחמיה חלל מלא מיס: אבי ולפי שגדלו רכס צר נחמני קרוי כן: גייתא

שאין כל האלמנטים שוות. אבר תשמיש. שלא יהא תשמיש זה טווב לה כראשון ומולול צו: מלוה וגוף גדול אס מלכה לעשות מלוה וגם תשמך זה שיגדל ממנוך: אולכ פירוט ולא שגר. הלוה לחצירך על קרקע לאכול פירות צנחיתא צול שמתנה לו דבר מועט מן הדמים והיינו ריוח מלוה וגם מלוה היא שיש ללוה שכר ריוח שרריך למעות ולסמורה: דלא סיגני בלא ק"ט. שזה מנהג הארמאין: ממש משום מעשה דרב פפא שהיתה ארמית אחת חייבת לו מעות ונכנס צניחה לגבות הימנה חנקה את צנה ונתגמו על המטה וכשנכנס רב פפא אמרה לו שז על המטה עד שאביא מעותיך וכן עשה כצנחתי אמרה לו המטה את צני וצנח לו מן המדינה: לא סינסוב גורפתא. משום דארמיתן גורפתא עד עשרה דרי: מצי ארמאה צנחתי (סנהדרין זד): **לפי ששטן מרקד.** ללו דווקא אלא משוגע כדמפרש לקמן: וזימני ניסן. שהלמתיס עולין וגם לבו ונמנ: ריש סורא צניקולא. רבותא היא אכפלו כשעניו שריו השור בןון שהוא אולכ צו וטרוד צלחיתו: שדי דגא. פן יעלה אחריו: גינא דסורא. למש על השור של ינגחו כן פירש רבינו. ונראה צעניו שאינו למש אלא גערה שגוער צו בלשון הזה להצריחו מעליו או כדי שיעשה מלכה וכן כולן: גינא. גערה: גינא דרפתא. כדי למשכה ונראה צעניו לללא ולרבעה ללללל: **חמימי שדא עליה.** אס רגיל לשפוך מיס חמין יומר מדלי על צשור: מאן דמחור לנצוסי. ולגיש להו מקמי שמה דאכמי לא מטו שמה יומי שפיסן סהו כניס הדרי ואיכא זהו חיותא וקשין לדבר אחר לרעת: **כפרא.** כחושן: דוד סו צעל דינק וסרי. לסדור עלך וימלקו צין שלשמן וממוך שגאה שחלקת עמהן יעשו עליך קניניא זו לחצוע ממך: **אל טעמוד על המקת.** לסמור והמוכר ירכלל הוא ואין לך דמיס לקנות המקת ונמלא מפסידו חנס שלא יקטנו אחר נמאחר שאתה מהפך צו: צנדה דאורייתא. קודס שהחמירו על עמנן לישב שצעה קייס ואפילו רואות כל שצעה טעלות צילי שמונה ומשמעות ואל מזוקק צאותו היללה הואיל והיוס רתתה והחוקק מעין פתוח דילמא שפעה זיבה: שמת תשמיש: שמת ספסת. ותחמיה חלל מלא מיס: אבי ולפי שגדלו רכס צר נחמני קרוי כן: גייתא

שאין כל האלמנטים שוות. אבר תשמיש. שלא יהא תשמיש זה טווב לה כראשון ומולול צו: מלוה וגוף גדול אס מלכה לעשות מלוה וגם תשמך זה שיגדל ממנוך: אולכ פירוט ולא שגר. הלוה לחצירך על קרקע לאכול פירות צנחיתא צול שמתנה לו דבר מועט מן הדמים והיינו ריוח מלוה וגם מלוה היא שיש ללוה שכר ריוח שרריך למעות ולסמורה: דלא סיגני בלא ק"ט. שזה מנהג הארמאין: ממש משום מעשה דרב פפא שהיתה ארמית אחת חייבת לו מעות ונכנס צניחה לגבות הימנה חנקה את צנה ונתגמו על המטה וכשנכנס רב פפא אמרה לו שז על המטה עד שאביא מעותיך וכן עשה כצנחתי אמרה לו המטה את צני וצנח לו מן המדינה: לא סינסוב גורפתא. משום דארמיתן גורפתא עד עשרה דרי: מצי ארמאה צנחתי (סנהדרין זד): **לפי ששטן מרקד.** ללו דווקא אלא משוגע כדמפרש לקמן: וזימני ניסן. שהלמתיס עולין וגם לבו ונמנ: ריש סורא צניקולא. רבותא היא אכפלו כשעניו שריו השור בןון שהוא אולכ צו וטרוד צלחיתו: שדי דגא. פן יעלה אחריו: גינא דסורא. למש על השור של ינגחו כן פירש רבינו. ונראה צעניו שאינו למש אלא גערה שגוער צו בלשון הזה להצריחו מעליו או כדי שיעשה מלכה וכן כולן: גינא. גערה: גינא דרפתא. כדי למשכה ונראה צעניו לללא ולרבעה ללללל: **חמימי שדא עליה.** אס רגיל לשפוך מיס חמין יומר מדלי על צשור: מאן דמחור לנצוסי. ולגיש להו מקמי שמה דאכמי לא מטו שמה יומי שפיסן סהו כניס הדרי ואיכא זהו חיותא וקשין לדבר אחר לרעת: **כפרא.** כחושן: דוד סו צעל דינק וסרי. לסדור עלך וימלקו צין שלשמן וממוך שגאה שחלקת עמהן יעשו עליך קניניא זו לחצוע ממך: **אל טעמוד על המקת.** לסמור והמוכר ירכלל הוא ואין לך דמיס לקנות המקת ונמלא מפסידו חנס שלא יקטנו אחר נמאחר שאתה מהפך צו: צנדה דאורייתא. קודס שהחמירו על עמנן לישב שצעה קייס ואפילו רואות כל שצעה טעלות צילי שמונה ומשמעות ואל מזוקק צאותו היללה הואיל והיוס רתתה והחוקק מעין פתוח דילמא שפעה זיבה: שמת תשמיש: שמת ספסת. ותחמיה חלל מלא מיס: אבי ולפי שגדלו רכס צר נחמני קרוי כן: גייתא

הגהות הב"ח

(א) רש"י ד"ה בודא. גיב ולכן מלא הוא המדבר בקוש ובחוקק והמפרש דק הוא הלשן להחמיס פי ברקיע עין רש"י צ"ח סעיף דף מ"א ע"ב:

מוכר רש"י

בלא ק"ט. ששה טעמין דומה למעט ארמית (ברכות ה.). ארמאית ממש. על מנת ארמית (סו.). וישמשו מעשה דרב פפא. אחרת לו שז על המטה והיה צנה מת מעל עליה והיה רואה להעל עליו ולומר שיש עליו הרגו (סו.). משור תם. שלא נמא חס (ברכות זד.). משור מועד. שגמ ג' פסמים (סו.). בדיקולא. כל שחולין צו תמן צלשו וחול (סו.). ושדי דרגא מתורתך. ללו דוקא. אלא כלומר הוה ממנו הרבה (סו.).

ערבי פסחים פרק עשירי פסחים

ק"ג.

עין משפט גר מצוה

סח א מיי"י מהלכות
ממנות עינים הלכה
זי טור שיע"י יו"ד סתנ
כ"ג עי"ב פ"ה:
ב (טור אר"ח ס"י לטן):

רבינו הנאל

אמר ליה רב לרב כהנא
הפוך נבלה ולא תהפוך
המילי. נטרש נבלה ושקול
אגרא. ולא תימא אגא נברא
רבא וזילא בי מילתא.
ספקת לאגרא שירותך
בהך. כלומר כבר עתה
היה עמך. קרי ברוחא
במחא. ונדומין לך קרי
בשדה. אל תחולד בו אלא
הביאור בידך. אמר ליה רב
לחייא בריה לא תשהה
סמא. דמתנה גופך במאי.
ולא תשרי באגרא. כי
העשות במחישות הוה.
ואל תעקר כבא מפני הוה.
פי' כבא הכמש (שבת)
והוא אגרא. כלשון
ישמעאל ודכתיב ובטלו
ההודות כי (מי' ועטו,
כלומר, אם יכאך יך אל
התקרוה שבא תבחס
עיןך. ואל תקני בחריא ולא
בארפאה. שמא יפגעו בך.
ובל תבא שורר יגרא. אמר ליה
רב לרבא בריה. נחויך בך
בשמינא ולא אסתינא
מילתא. תא אגמך מילי
דעלפא. אודילא דארוחא,
פי' בערודא אבך הדרך על
רגלך קודם שתרפא.
ובין וכן כל מילי זבין
ואוחרט וכי. שלשה
דברים צוה ר' הירשע. אל
תרבה בגנות משום מעשה
שניה. מעשה דרודי שעלה
על הגג וראה בת שבע
ורשלו ולקחה. ובתך בגרה
שורר עבדך ותן לה. היו
וזיר באשתך מחתנה
ראשון. או בעירה או
במקו. א"ר יצחק שלשה
מנוחלי העה"ה הדר
בארץ ישראל והגמול בנו
לתלמוד תורה והמשיך יין
מן הקידוש כדי לתביל
עליו. שלשה הקב"ה מכריז
עליו. על ריוק הדר בכרך.
כגון ר' הירשעיא ורי טינא
דהווי יתבי בשוק של זונות
ולא מרלי עיניהו ומסבילי
הכי. וכר משתבעי אמרי
בתי רבנן קדישי
אירעא. ועל העשירי המעשר
פירוהו בצענה. ועל עני
המחזיר אבדו לבעלה. רב
ספרא ורבי הורא בכרך הוה
כו'.

גוייפא. כשהולכים במצואות שצילי כרמיס וסוסיהן משתמטין מכאן
ובורחין ציישוב אמו ודברי להו: **שראשה אסיה**. רופא ואמרי לה
ת"ח ומרוייהו חד טעמא: **סוסיא**. משום דהוא נטירותא בקרתא
מאדיבס ומגנבים: **ולא סניפס פרי**. נשים שמא תמיענה עלך
רעה: **נסיב סלמ**. שאס תמיענה
השלישית מגלה לך: **פשוט נצילתא**.
הפסט עורה: **סלקס לאגרא שירוסך**
כפדך. כשתלך לדרך אפי' קרובה לא
ומונותיך עמך: **מאה קרי בוואו סוסי**
כנפך לסו. אפילו המונות בזול
אעפ"כ הוליאס עמך: **לא ספסי סמא**.
לא תלמד לשמות קמים מפני שמקבע
להון ווסת יהא לך שולך ומפוזר
מעוט. ל"א לא תהא רגיל לשמות
קממיס כדלמך (לעיל מ"ג): **ס' (כולו)**
שקיינן דמעלי להאי קשה להאי: **לא**
פשוור ניגרא. פסיעה גסה שנוטלת
מאור עיניס: **לא סעקר כלא**. שן
ממש משום חולי: **דמלנוטייהו אחורי**
אודיניהו קיימי. כלומר עתדין לגדל
ותגל אימתן וינקמו ממך: **אדהלא**
על כרעך וזינך זבין. צדוד שהחול
על רגליך כשצאת מן הדרך מכור מה
שהצאת כדי שתחזור ותקנה ותציל:
שרי יוסך ופסה שקד. כלומר תקבל
תחלת המעות ותנס כמיסך ואח"כ
פתח השק ותן המצוה ללוקחים:
קבל מארעא ולא כורא מאגרא. כלומר
טוב לייך למקוס קרוב ולהשתכר
מעט מלהשתכר הרבה ממדינת היס:
סמרי נתלונן לני סודנא רהוט. אס
יש לך תמריס בצאתו כלי שנותנים זו
תמריס רוח מיד לצית עושה שר
לעשות מהן שר שאס תמתין מאכלס
זין כך וזין כך ותפסיד: **מאי סודנא**.
למה נקרא שס השכר סודנא: **סוד**
נאה. ענה טובה שהרי מתעשרין
הימנה: **וגמילוס סודיס**. יכול לתת
מתנה לעניים ולעשות דקה וחסד:
כל אגז גצייא צעיא. כל דבר שרריך
לכתוב שטר עליו כגון מלוה ואמנה
צעיא גצייא כלומר עדיין עומד הוא
לגבות יש לו טורח זו: **מעוט רעוט**. דפרע להו נהלייהו זוזא זוזא: **לא צארונו**. שאס תנוס תכנס לצינך צלאשונה: **אל פרנה גנווט**. כלומר אל תהא רגיל לעשות ביי צפרהסיא במקוס מגולה: **משום מעשה סהי**. צדוד ונת צע"י: **משום ממון**. שמצוה לו ממונך: **רווק**. פנוי:
תני

א) ג'יל חילן, ב) כיב קי.
ג) ע"ש, ד) לעיל ק"ב. שבת
ק"ח. ע"ש, ד) לעיל ק"ב.
ה) ג'ילא בעיין, ו) מ"א
גנוות, ז) ג'ילא בעיניס
ח) רש"י ד"ב ז' ד"ה כי
ט) ע"ש ג'ילא, י) כל
מילי, יא) נבדסת מנ:
כ) וצ"ב, יג) וצ"ב
ק). מ"פ ר"ת בע"א ע"ש
למ' ד"ה ואלן, ט) וד"ה
אמר, ט) לעיל ק"ה:
ז) וישן מהס"א מתדוסי
הלבטו.

הנהרות הב"ח

(ה) ג'י' משום ממון ודאי:

גליון הש"ס

גמ' דריש מתא אביאי. ע"י
מוס' כיב ד' ק' ד"ה ולא
תמא:

מוסף רש"י

ושקול אגרא. כלומר
הפסיעה בשוק בשכר
לעון כל זמן כלן מילת
הסס כלל ולא קיימא
זיה ומשנינא אהנו מות,
דדעתינ ליה תבסנת שנת
(קרי) במ"ח ש"ש רבכ
על כנף, אכל לעשות
מחלפה להסתקם חין גנאי
(ושב"ס ב"ב ק"ז). ולא
למי ותמו כהנא אגא. סתן
למי תשמו ונגלו לי דכר
(שם). אמר רב פפא
אי לא דרמאי שיכרא.
רב פפא מוכר שר הוה
כמלך צחיהו נגן (ב"מ
ס"ה) טרעא דרב פפא
שכלי אל פסיד (ברכות
מ"ח). ועשה שבתך חול
ואל תשריך לבריית.
לא יעיל על אחיס ככר
שכתובי (שבת קי"ח).

גוייפא. כשהולכים במצואות שצילי כרמיס וסוסיהן משתמטין מכאן
ובורחין ציישוב אמו ודברי להו: **שראשה אסיה**. רופא ואמרי לה
ת"ח ומרוייהו חד טעמא: **סוסיא**. משום דהוא נטירותא בקרתא
מאדיבס ומגנבים: **ולא סניפס פרי**. נשים שמא תמיענה עלך
רעה: **נסיב סלמ**. שאס תמיענה
השלישית מגלה לך: **פשוט נצילתא**.
הפסט עורה: **סלקס לאגרא שירוסך**
כפדך. כשתלך לדרך אפי' קרובה לא
ומונותיך עמך: **מאה קרי בוואו סוסי**
כנפך לסו. אפילו המונות בזול
אעפ"כ הוליאס עמך: **לא ספסי סמא**.
לא תלמד לשמות קמים מפני שמקבע
להון ווסת יהא לך שולך ומפוזר
מעוט. ל"א לא תהא רגיל לשמות
קממיס כדלמך (לעיל מ"ג): **ס' (כולו)**
שקיינן דמעלי להאי קשה להאי: **לא**
פשוור ניגרא. פסיעה גסה שנוטלת
מאור עיניס: **לא סעקר כלא**. שן
ממש משום חולי: **דמלנוטייהו אחורי**
אודיניהו קיימי. כלומר עתדין לגדל
ותגל אימתן וינקמו ממך: **אדהלא**
על כרעך וזינך זבין. צדוד שהחול
על רגליך כשצאת מן הדרך מכור מה
שהצאת כדי שתחזור ותקנה ותציל:
שרי יוסך ופסה שקד. כלומר תקבל
תחלת המעות ותנס כמיסך ואח"כ
פתח השק ותן המצוה ללוקחים:
קבל מארעא ולא כורא מאגרא. כלומר
טוב לייך למקוס קרוב ולהשתכר
מעט מלהשתכר הרבה ממדינת היס:
סמרי נתלונן לני סודנא רהוט. אס
יש לך תמריס בצאתו כלי שנותנים זו
תמריס רוח מיד לצית עושה שר
לעשות מהן שר שאס תמתין מאכלס
זין כך וזין כך ותפסיד: **מאי סודנא**.
למה נקרא שס השכר סודנא: **סוד**
נאה. ענה טובה שהרי מתעשרין
הימנה: **וגמילוס סודיס**. יכול לתת
מתנה לעניים ולעשות דקה וחסד:
כל אגז גצייא צעיא. כל דבר שרריך
לכתוב שטר עליו כגון מלוה ואמנה
צעיא גצייא כלומר עדיין עומד הוא
לגבות יש לו טורח זו: **מעוט רעוט**. דפרע להו נהלייהו זוזא זוזא: **לא צארונו**. שאס תנוס תכנס לצינך צלאשונה: **אל פרנה גנווט**. כלומר אל תהא רגיל לעשות ביי צפרהסיא במקוס מגולה: **משום מעשה סהי**. צדוד ונת צע"י: **משום ממון**. שמצוה לו ממונך: **רווק**. פנוי:
תני

רשב"ם

גוייפא. כשהולכים במצואות שצילי כרמיס וסוסיהן משתמטין מכאן
ובורחין ציישוב אמו ודברי להו: **שראשה אסיה**. רופא ואמרי לה
ת"ח ומרוייהו חד טעמא: **סוסיא**. משום דהוא נטירותא בקרתא
מאדיבס ומגנבים: **ולא סניפס פרי**. נשים שמא תמיענה עלך
רעה: **נסיב סלמ**. שאס תמיענה
השלישית מגלה לך: **פשוט נצילתא**.
הפסט עורה: **סלקס לאגרא שירוסך**
כפדך. כשתלך לדרך אפי' קרובה לא
ומונותיך עמך: **מאה קרי בוואו סוסי**
כנפך לסו. אפילו המונות בזול
אעפ"כ הוליאס עמך: **לא ספסי סמא**.
לא תלמד לשמות קמים מפני שמקבע
להון ווסת יהא לך שולך ומפוזר
מעוט. ל"א לא תהא רגיל לשמות
קממיס כדלמך (לעיל מ"ג): **ס' (כולו)**
שקיינן דמעלי להאי קשה להאי: **לא**
פשוור ניגרא. פסיעה גסה שנוטלת
מאור עיניס: **לא סעקר כלא**. שן
ממש משום חולי: **דמלנוטייהו אחורי**
אודיניהו קיימי. כלומר עתדין לגדל
ותגל אימתן וינקמו ממך: **אדהלא**
על כרעך וזינך זבין. צדוד שהחול
על רגליך כשצאת מן הדרך מכור מה
שהצאת כדי שתחזור ותקנה ותציל:
שרי יוסך ופסה שקד. כלומר תקבל
תחלת המעות ותנס כמיסך ואח"כ
פתח השק ותן המצוה ללוקחים:
קבל מארעא ולא כורא מאגרא. כלומר
טוב לייך למקוס קרוב ולהשתכר
מעט מלהשתכר הרבה ממדינת היס:
סמרי נתלונן לני סודנא רהוט. אס
יש לך תמריס בצאתו כלי שנותנים זו
תמריס רוח מיד לצית עושה שר
לעשות מהן שר שאס תמתין מאכלס
זין כך וזין כך ותפסיד: **מאי סודנא**.
למה נקרא שס השכר סודנא: **סוד**
נאה. ענה טובה שהרי מתעשרין
הימנה: **וגמילוס סודיס**. יכול לתת
מתנה לעניים ולעשות דקה וחסד:
כל אגז גצייא צעיא. כל דבר שרריך
לכתוב שטר עליו כגון מלוה ואמנה
צעיא גצייא כלומר עדיין עומד הוא
לגבות יש לו טורח זו: **מעוט רעוט**. דפרע להו נהלייהו זוזא זוזא: **לא צארונו**. שאס תנוס תכנס לצינך צלאשונה: **אל פרנה גנווט**. כלומר אל תהא רגיל לעשות ביי צפרהסיא במקוס מגולה: **משום מעשה סהי**. צדוד ונת צע"י: **משום ממון**. שמצוה לו ממונך: **רווק**. פנוי:
תני

